

Zagreb, 18. siječnja 2013. godine

-M E D I J I M A -

Ubojstvo obitelji Čengić – ratni zločin protiv civilnog stanovništva

Početkom 1992. godine pripadnici srpskih paravojnih postrojbi "Krajina", grupe od tridesetak krajinskih milicajaca, duže su vrijeme terorizirali nesrpsko stanovništvo na tada okupiranom području Ervenika, pljačkajući i paleći njihove kuće s ciljem njihova trajnog protjerivanja. Najveći zločin u tom kraju dogodio se na današnji dan prije 21 godinu kada je u **zaseoku Šašićima kod Ervenika pobijena cijela obitelj Čengić, otac Drago, majka Nevenka i njihovo dvoje malodobne djece Slobodan (11 godina) i Goran (četiri godine)**. Pripadnici spomenutih paravojnih postrojbi, 18. siječnja 1992. godine u osvetničkom pohodu dolaze do kuće obitelji Čengić, gdje kroz nasilje i teror nad nedužnim civilima beščutno likvidiraju Dragu i njegova 11-godišnjeg sina Slobodana, nakon čega cijevi usmjeravaju prema Nevenki koja je u naručju držala četverogodišnjeg Gorana. Kuća obitelji Čengić je zapaljena, kao i domovi ostalih erveničkih Hrvata.

Okružno javno tužilaštvo Šibenik, 23. listopada 1992. godine podiže optužnicu u kojoj za zločin koji je počinjen nad članovima obitelji Čengić tereti osmorici optuženika **Slobodana Kovačevića, Damira Travicu, Željka Travicu, Veljka Travicu, Nebojšu Travicu, Vuju Šašiću, Vojislava Romića i Boška Kovačevića**. Presudom Okružnog suda u Šibeniku, od 23. travnja 1993. godine spomenuta osmorica optuženika osuđena je u odsutnosti na 15 godina zatvora. Presudom Vrhovnog suda RH, od 19. kolovoza 1993. godine odbijena je žalba optuženika te je potvrđena prvostupnjska presuda šibenskog suda. **Damir Travica**, 2-optuženi u navedenom sudskom postupku, pravomoćno osuđen na 15 godina zatvora, izručen je od strane Velike Britanije 11. studenoga 2008. godine i s obzirom da nije tražio obnovu postupka danas je **jedini od pravomoćno osuđenih koji služi zatvorsku kaznu za zločin nad članovima obitelji Čengić**.

Napominjemo kako je spomenutom presudom Okružnog suda u Šibeniku u odsutnosti osuđeno 30 optuženika, prvih osam za ubojstvo obitelji Čengić, a drugih dvadeset i dvoje optuženika za razne druge oblike izvršenja kaznenog djela ratnog zločina, kao što su zastrašivanje, mučenje i protuzakonito zatvaranje te palež kuća stanovnika hrvatske nacionalnosti u periodu od svibnja 1991. do kraja siječnja 1992. godine.

Osim spomenutog **Damira Travice**, odgovorni za ovaj zločin još uvijek nisu privедeni pravdi. Suđenje u odsutnosti optužnih, danas pravomoćno osuđenih, nije rezultiralo odsluženjem zatvorskih kazni te stoga i ne može biti satisfakcija najbližoj rodbini ubijenih članova obitelji Čengić. Provjerom podataka u MUP-u, među 60 raspisanih tjericalica nema onih s imenima osuđenih za zločin nad članovima obitelji Čengić. **Usprkos egzistiranju osuđujuće pravomoćne presude, osuđeni su i dalje na slobodi što i u ovom konkretnom slučaju ratnog zločina predstavlja de facto amnestiju za kazneno djelo ratnog zločina.**

Documenta – Centar za suočavanje s prošlošću poziva odgovorne u policiji i Državnom odvjetništvu na poduzimanje svih potrebnih mjera kojima bi se osigurala dostupnost optuženih ili osuđenih ratnih zločinaca kao i pojačala regionalna suradnja u predmetima u kojima postoje saznanja o prebivalištu osoba koje su osuđene ili su pod sumnjom da su počinile ratni zločin.

I ovom prilikom želimo naglasit kako je važno da Republika Hrvatska na načelima društvene solidarnosti, ravnomjernog snošenja javnog tereta te pravednog i brzog obeštećenja svih civilnih žrtava rata, obiteljima u ratu ubijenih civila omogući potrebne vidove reparacija, neovisno o tome jesu li počinitelji utvrđeni, kazneno progonjeni, oglašen krivima ili dostupni hrvatskom pravosuđu.

Documenta – Centar za suočavanje s prošlošću

